

97. Se nærmere afsnit III, punkt 4, smh. m. afsnit I, punkt 4 b og punkt 6 c.
98. En forordning skal derfor ikke – og må i princippet heller ikke – omskrives til en intern, national regel.
99. Se fællesskabsdomstolens afgørelse i sag nr. 13/61, Fællesskabernes domssamling bind VIII side 971 ff.
100. Se f.eks. fællesskabsdomstolens afgørelser i sagerne nr. 26/62, Fællesskabernes domssamling bind IX side 1 ff., nr. 57/66 domssamlingen bind XII side 257 ff. og nr. 13/68 domssamlingen bind XIV side 679 ff.
101. Se domstolens afgørelser i sagerne nr. 9/70 og 33/70 Fællesskabernes domssamling bind XVI side 825 ff. og 1213 ff.
102. Se herom foran under afsnit I, punkt 5 b *Ole Espersen*: Indgåelse og Opfyldelse af Traktater side 239–53 med eksempler fra praksis.
103. Om bestemmelsens ordlyd og lovforslagets bemærkninger til bestemmelsen se afsnit IV, punkt 2.
104. Den såkaldte »lex posterior«-regel. Se om denne fortolkningsregel og dens rækkevidde *Alf Ross*: Om Ret og Retfærdighed, side 153 og samme, *Juristen* 1972, side 163 f.
Uanset dette forhold er det naturligvis af ordensmæssige grunde ønskeligt, at danske lovbestemmelser, der er fortrængt af en senere umiddelbart anvendelig fællesskabsregel, bliver ophævet eller ændret formelt ved en ny dansk lov. En del af de forslag til følgelove, der er fremsat for folketinget, har dette formål.
105. Der bortses her og i det følgende fra konflikten mellem umiddelbart anvendelige fællesskabsregler og bestemmelser i grundloven. Dette spørgsmål behandles nedenfor under punkt 3.
106. 15. juli 1965, sag nr. 6/64, Fællesskabernes domssamling bind X side 1251 ff.
107. *Max Sørensen*, *Juristen* 1963 side 58 f, 1971 side 434 ff. og 1972 side 117 ff. *Isi Foighel*, *Juristen* 1968 side 101 ff. og samme: EF – Funktion og Regler side 69 ff. og side 220 f., *Alf Ross*, *Juristen* 1972 side 161 ff., *Holger Steen Sørensen*, *Juristen* 1972 side 272, *Carl August Fleischer*, *Juristen* 1972, side 311 ff. og *Jens Fejø*, T.f.R. 1972 side 173 ff.
108. Det er dette forhold, der fører *Erik Siesby*, *Juristen* 1971 side 425 til at antage, at der vil blive tale om en loyalitetskonflikt for danske retsnavdende myndigheder. Som det fremgår af det følgende, opstår en sådan konflikt ikke, idet de danske myndigheder – såfremt kollisionsen mellem de to regler ikke kan løses gennem fortolkning af den danske lovbestemmelse – må træffe valget mellem dem på grundlag af en fortolkning af den danske grundlovs § 20.
109. Se nærmere foran under afsnit II, punkt 3.
110. Heller ikke forpligtelsen for de retsnavdende myndigheder er speciel for De europæiske Fællesskaber, men den får en særlig praktisk betydning som følge af det direkte samarbejde mellem de nationale domstole og fællesskabsdomstolen i henhold til EØF-traktatens art. 177 og de tilsvarende bestemmelser i de to andre traktater.
111. Et bevidst traktatbrud kan naturligvis i praksis kun tænkes i en ekstraordinær situation. Erfaringen både i de nuværende medlemsstater og i England og Danmark viser, at problemet kan opstå i forbindelse med pludselige betalingsbalancekriser. Dette er imidlertid forudset i fællesmarkedstraktaten, der i art. 109 giver den pågældende medlemsstat adgang til at træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger. I dette tilfælde opnås den fornødne overensstemmelse ikke gennem den nationale lovgivers respekt for fællesskabsretten, men derigennem, at fællesskabsretten accepterer den ensidige fravigelse af dens egne regler.
112. Det fremgår af citatet foran fra Costa–ENEL sagen, at de også er i god overensstemmelse med fællesskabsdomstolens argumentation. Spørgsmålet om den forfatningsretlige betydning af kompetenceoverladelsen i de enkelte medlemsstater er imidlertid unddraget fællesskabsdomstolens kompetence.
113. En nærmere gennemgang af forholdene i de nuværende medlemsstater og i de andre ansøgerlande findes i bilaget til denne redegørelse.
114. Se nærmere *Erik Siesby*, *Juristen* 1971 side 418. Generaladvokatens indlæg findes i Fælles-